

R. BIBLIOTECA
DI
CREMONA

H

A

I

DE

AN

Cum Sa
bus

BE

Apu

HYMNUS ACATHISTUS

Græco-Latinus

IN SANCTISSIMAM

DEI GENITRICIS

MARIÆ

ANNUNCIATIONEM

UNA

Cum Sacro Indulgentiarum thesauro omnibus, & singulis Christi Fidelibus eundem devotè recitantibus nunc primum concesso.

A Sanctissimo D. N.

BENEDICTO XIV.

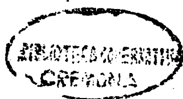
PONT. OPT. MAX.

ROMAE

Apud Jo: MARIAM SALVIONI

M. DCC XLVI.

Superiorum Permissu.

SERENISSIMO
PRINCIPI DUCI
AC SENATORIBUS
REIPUBLICÆ
VENETÆ

JOSEPH SCHIRO
ARCHIEP. DYRRACHINUS,
Et olim Vicarius Apostolicus Provinciæ Cimaræ in Epiro

FELICITATEM.

Vum ante hos annos Apostolicum apud Epirotas mihi concreditum munus obeunti, Nobilissimam Urbem istam Vestram non semel videndi nata esset occasio, illud

ſummo cum gaudio mirari contigit præquàm cæteris, quantam Omnis Ordo, atque Ætas omnis in Sanctiſſimam Dei Parentem Virginem pietatem ſovens, Libellum manibus tereret, aſſiduoque verſaret quem Acathiſtum Græcorum Hymnum continere perſpexeram. Hinc ut primùm mihi per otium licuit, Hymnum illum eundem nova interpretatione, quæ accuratior cæteris eſſet, illuſtrare cogitavi: quod ut mihi perfeciſſe viſus ſum, ne minimùm quidem hæſi, ut cæteri ſolent, inquirens, cuinam laborem illum qualemcunque meum nuncuparem. Non ſum ego profectò adeò plumbeus, qui ſingularis, quo totiens a Vobis exceptus ſum, beneficiiſque cumulatus, benignitatis immemor, non viderim è veſtigio,

gra-

gratum aliquod a me Vobis reddendum esse testimonium. Hic autem Libellus ipse per se in sinum vestrum sponte convolavit, utpote qui complectatur Hymnum, quem Græcorum, superis quondam gratissima Gens, post solutam ab immani Barbarorum obsidione, Constantinopolim, ad Beatam Virginem ἀχαειςήελον cecinere. Quid istuc rei est? Nempe quum Vos assiduis vestræ pietatis usibus Hymnum illum vobismetipsis ceu proprium attribueritis, oriri spem facitis fore, ut ejusdem Virginis præsidio sit ea Gens, quam Doctrinarum quondam nutricem, nunc omni luce litterarum & immortalibus ab se partis opibus jamdiù spoliatam non sine lacrymarum effusione intuemur, ea, inquam, Gens ab

effera Prædonis Asiatici serevitute in pristinam libertatem aliquando armis vestris vindicanda. Quod si Venetorum * virtus Urbem ipsam Regiam expugnavit, tum cum imperantibus adhuc Græcis ipsis, Sacratissimam Virgins Νικοποιοῦ, ** quam possidetis adhuc Iconem vexillum habentes, victores terra marique ingressi estis, quid nunc Veneti non efficient adversus effæminatum, ac Religionis omnis expertem Tyrannum, quem priùs certè quam in aciem progrediatur, effusa jam libidinum intemperies in gynæcæo suo debellavit? Auspicium hoc Vobis faustum fortunatumque adprecari non desino cùm ad Gloriæ Vestræ, quæ tanta jam est, amplitu-

* A.D. MCCIV. die 11. Apr.
** Ex Hist.Constant. N.V. Ducangii.

tudinem, tum illius Gentis, cui præcipuo nedum Titulo, sed & amore devinctus sum, bono: Vos autem interea libellum hunc non mole, sed Virginis Deiparæ exquisitis, quas continet, laudibus æstimandum humaniter, ut Vobis in more positum, acceptetis, obtestor: qui quidem humanitatis Vestræ in me usus, ut mihi gratissimus, amplissimusque, sic reliquis quoque Vestris præclarè factis futurus est ornamento.

AD LECTOREM.

ACathiſtum hymnum, quem ὑπερφιλοθεοτόκος Græcorum facundia conflavit, non una jamdiù excepit populorum æmulantium interpetratio. Vidi illum vernaculo græcorum ſermone, atque etiam græcè, prout conceptus eſt, latinis tamen elementis expreſſum: Vidi italicè redditum proſa, verſâque Oratione: latinè autem Joannis Rubeonis Antoniani operâ, qui & eundem Florilegio Orationum à Græcis petitarum inſeruit, ut Theophilus Raynaudus teſtatur *Tom. 7. Marial.* obſervat. 2. Atqui ego quum illum denuò typis edere cogita-

rem, manuſcriptam, quam mihi ſors obtulit, ejuſdem hymni latinam verſionem adoptavi accuratiorem, ut viſum eſt, politioremque. Quod utcunque futurum ſit, opuſculum tamen ipſum, Amice Lector, ſi diligenter evolveris, erit ſanè, quo tibi maximè gratuleris; nempe incidiſſe in libellum, qui non mole gravis, neque prolixitate faſtidium pariens, univerſa tamen ferme, quæ in SS. Dei Matrem congeri poſſunt, breviuſculis quibuſdam ſalutationibus complexus eſt. Id, quod probè norunt Chriſtifidelium plurimi, ex Veneta præſertim Gente; quibus ea Religio inſedit; ut hymnum hunc ſecum perindè ac cereas Agni icunculas, ſacraque alia

alia amuleta gestantes, sub ejusdem Dei Genitricis tutela conquiescant. Jam ne quid in perlegendo hæreas, pauca quædam præmonere opus est.

Ac primò quidem non esse hymnum hunc à quopiam traducendum, quod in eo pietatis fervor in Virgine Dei Matre commendanda quodammodo exæstuet: honorem enim ejusmodi profectò egregium Ecclesia τῇ Θεοτόκῳ semper attribuit, utpote quæ *gratiæ plenitudine esset propinquissima Auuctori gratiæ*, inquit Angelicus Doctor 3. *parte quæst.* XXVII. *art.* 5. *ad primum*. Adeat, si cui libuerit Irenæum *lib.* 5. adversus hæreses *cap.* 19. Greg. Mag. *lib.* 1. *in prim. Regum cap.* 1. Ephræm Sy-

rum, Epiphanium, Joannem Damaſcenum, alioſque Eccleſiæ Patres, quos penes effuſam in Beatiſſimæ Virginis laudes Eloquentiam facilè comperiet.

II. Ἀκάθιςος, *Achathiſtus*; ita nuncupatur, quia ſtantes illum Græci alternis canunt: quoniam verò in honorem Annunciationis Beatiſſimæ Dei Genitricis Mariæ quatuor primis quadrageſimæ Sabbatis illum diviſim, univerſum tandem, & abſolutè hebdomadis quintæ Sabbato, antè ejuſdem Feſtivitatis diem, congruâ præparatione recitant Græci; eam ob rem Angelicum illud *Ave* repetitum frequentiſſime videre eſt. *Contacium*, & *Oeci*, ex quibus Acathiſtus conſtat, alphabetico or-

ordine ob myſterii dignitatem in exemplari græco diſponuntur; ac juxta ſtylum Choro accomodatum eos modulos quàm ſæpè claudit τὸ Alleluja. De Contaciis, & Oecis videſis Dufreſnii *Gloſs. Med. & infim. Græc.* *Goarum Euchol. græc.*, ac Eruditiſſimam Em. Cardin. Quirini Diatribam III. ad Off. Quadrag. Græc. pag. 140.

III. Ἡ πόλις σου *Civitas tua* pag. 20. nempè Conſtantinopolis, quæ hymnum hunc, ut Græcorum Triodium habet, Εὐχαριστήριον Deiparenti tunc prius cecinit, cum ejus ope Heraclio imperante ab immani Sarbari Perſarum Satrapæ, & Chagani Scytharum, & Myſorum Imp. obſidione liberata eſt. Id ipſum Ora-

Oratio historica apud Combefis. Hist. Monoth. pag. 805. profidit his verbis Orationi præfixis. *Utilis narratio è veteri collecta historia novum miraculum in memoriam revocans, ac declarans editum, quum Persæ ac Barbari Urbem hanc Regiam (scilicet Constantinopolim) obsedissent: qui & perierunt divino ulciscente Numine; Urbe interim, quam Dei Genitrix suis intercessionibus servavit incolumem, votis annuis gratiarum actionis Cantica exinde exolvente, indicta rei hujus die anniversaria* τῆς Ἀκαθίςου nomine De eadem die, ac Hymno Acathistos expresse Pagius Tom. 2. ad A. D. DCXXV qui illud etiam recte observat; ter fuisse Constan-

ſtantinopolim ab Hoſtium incurſione ope Virginis liberatam. Primò Heraclio imperante, uti diximus, deinde Conſtantino Pogonato, tertiò denique Leone Iſauro. Videturque ob triplicem hanc liberationem in more fuiſſe poſitum, ut ab Orientali Eccleſia anniverſaria hujuſmodi ſacra peragerentur.

IV. Κλεψίγαμον Furtinubam, ſeù fallacem Conjugem pag. 38. Iiſdem penè verbis in eandem rem loquti ſunt SS. *Iuſtin. contrà Triph. Auguſt. Epiſt.* 54. ad *Macedon. Chryſoſt. ſuper cap.* 1. *Matth. Bonav. in Medit.* 7.

V. Ἀνύμφευτε *Innupta* pag. 20. Sic etiam Deiparam Virginem appellat S. Auguſt. ſive alius *ſerm. de SS. in append.* 194.

aliàs

aliàs 18., ubi in medio hæc habet: *Nec quia peperit Innupta terretur*; In carmine item Paſchali, quod Claudiano nonnulli tribuunt hi verſus leguntur.

Quemque utero incluſum Mariæ mox Numine viſo.
Virginei tumuere ſinus, Innuptaque Mater.
Arcano ſtupuit compleri viſcera partu,
Auctorem paritura ſuum .....

Dicitur autem Maria Virgo *innupta*, (quæ vox apprimè græcè Ἀνύμφευτος reſpondet, juxta eum ſenſum, quem huic dictioni, ac verbo, unde derivatur, tribuerunt Latini Scriptores, quos inter Plautus *Pſeud. act. 1. ſcen. 3.*

REIM-

REIMPRIMATUR.

Si videbitur Reverendiſs. Patri Sac. Palatii Apoſt. Magiſtro.

F. M. de Rubeis Archiep. Tarſi Viceſgeren.

REIMPRIMATUR.

Fr. Nicolaus Aloyſius Ridolphi Ordinis Prædicat. Sac. Palatii Apoſtolici Magiſter.

ἈΚΑ'ΘΙΣΤΟΣ ὙΜΝΟΣ.

ΤΟ' προσταχθὲν μυστικῶς· λαβὼν ἐν γνώσει· ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ· σπουδῇ ἐπέστη· ὁ ἀσώματος λέγων· τῇ ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς· χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοὶ. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου. λαβόντα δούλου μορφὴν· ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι:

Χαῖ-

ACATHISTUS HYMNUS.

JUſſum arcana mente complexus incorporeus (Gabriel) Joſephi domum feſtinanter adſtitit, illibatæ Virgini dicens: qui Cœlos inclinavit deſcenſu, citrà mutationem totus in te continetur; quem ètiam dum video in utero tuo ſervi formam accepiſſe, præ admiratione ad te clamo:

Ave

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευ-
τε :

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια · ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια · ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε · ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον · ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον · ἵνα κράζω σοι ·

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευ-
τε :

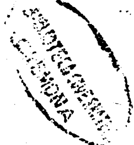
Ἄγγελος πρωτοστάτης · οὐρανόθεν ἐπέμφθη · εἰ-
πεῖν

Ave Sponſa Innupta.

Invictæ Impetratrici feſtos Tibi ob victoriam dies Ego Civitas tua, utpote à calamitatibus liberata, in gratiarum actiones perſcribo, ò Dei Genitrix. Tu autem ut quæ virtute polles inſuperabili, ab omni me periculorum genere eripe, quo ad Te clamen:

Ave Sponſa Innupta.

Archangelus è Cœlo miſſus eſt, qui diceret Dei

πεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ· σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε· ἐξίστατο καὶ ἵστατο· κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· ἡ χαρὰ ἐκλάμψει:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε τοῦ πεσόντος· Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·

Χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις·

Χαῖ-

Dei Matri, Ave: atque una cum incorporea voce te Domine corporatum contemplans obſtupuit; ſtetitque clamans ad eam iſthæc:

Ave, per quam lætitia ſplendebit:

Ave, per quam maledictum deficiet:

Ave lapſi Adæ revocatio:

Ave lacrymarum Evæ Redemptio:

Ave

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον· ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς:

Χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς:

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις· βασιλέως καθέδρα·

Χαῖρε ὅτι βαστάζεις· τὸν βαστάζοντα πάντα:

Χαῖρε ἀστὴρ· ἐμφαίνων τὸν ἥλιον:

Χαῖρε γαστὴρ· ἐνθέου σαρκώσεως:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· νευργεῖται ἡ κτίσις:

Χαῖ-

Ave celsitudo humanis cogitationibus inaccessa:

Ave profunditas etiam oculis Angelorum invisibilis.

Ave, quoniam Regis es Thronus:

Ave quoniam portas, qui portat omnia:

Ave stella, quæ Solem profers:

Ave uterus divinæ Incarnationis:

Ave per quam renovatur creatura:

Χαῖρε δι' ἧς· προσκυνεῖται
ὁ πλάστης:
Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Βλέπουσα ἡ ἁγία· ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ· φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς· δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως· τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων: Ἀλληλούϊα:

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι· ἡ παρθένος ζητοῦσα· ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· ἐκ λαγόνων ἁγνῶν υἱὸν· πῶς
ἐστὶ

Ave per quam adoratur Creator.

Ave Sponſa Innupta:

In puritate ſe ipſam cernens, Virgo, Sancta, fidenter dixit Gabrieli: admiranda vox tua meo animo apparet perceptu difficilis; conceptionis enim ſine ſemine fętum quomodo narras exclamans, Alleluja:

Arcanum decretum ſcire Virgo quærens, ad miniſtrum clamavit; dic mihi, quomodo fieri po-

ἐστὶ τεχθῆναι δυνατὸν λέξον-
μοι· πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν·
ἐν φόβῳ πλὴν κραυγάζων οὕ-
τω:

Χαῖρε βουλῆς· ἀπορρήτου μύστις:

Χαῖρε σιγῆς· δεομένων πίστις:

Χαῖρε τῶν θαυμάτων· Χριστοῦ τὸ προοίμιον:

Χαῖρε τῶν δογμάτων· αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον:

Χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε· δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός:

Χαῖρε γέφυρα μετάγουσα·
τοὺς

teſt, ut è viſceribus puris naſcatur filius? cui ille, in timore tamen clamans, dixit ita.

Ave Conſilii ineffabilis conſcia:

Ave eorum, quæ reticenda ſunt fides:

Ave miraculorum Chriſti exordium:

Ave decretorum ejus caput:

Ave Scala cœleſtis, per quam deſcendit Deus:

Ave pons ad Cœlum ad-

τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν:

Χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων· πολυθρύλλητον θαῦμα:

Χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων· πολυθρήνητον τραῦμα:

Χαῖρε τὸ φῶς· ἀῤῥήτως γεννήσασα:

Χαῖρε τὸ πῶς· μηδένα διδάξασα:

Χαῖρε σοφῶν· ὑπερβαίνουσα γνῶσιν:

Χαῖρε πιστῶν· καταυγάζουσα φρένας:

Χαῖ-

adſportans terrigenas:

Ave Angelorum valde celebrata admiratio:

Ave Dæmonum clades valde ab ipſis deplorata:

Ave quæ lucem ineffabiliter genuiſti:

Ave quæ modum neminem docuiſti:

Ave quæ ſapientum cognitionem tranſcendis:

Ave quæ fidelium mentes illuminas:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου· ἐπεσκίασε τότε· πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν· ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι· τοῖς θέλουσι θερίζειν· σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως:
Ἀλληλούϊα:

Ἔχουσα θεοδόχον· ἡ παρθένος τὴν μήτραν· ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς· ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπα-

Ave Sponſa Innupta.

Virtus Altiſſimi tunc obumbravit (Mariæ) Tori neſciæ, ut conciperet, & hujuſce uterum fœcundum effecit tamquam agrum deliciosum omnibus, qui metere volunt ſalutem; dum pſalunt ita, Alleluja.

Geſtans uterum Virgo, in quo Deum conceperat, ad Eliſabet feſtinavit: hujus autem infans ſtatim ac illius

ἀσπασμὸν ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν· ὡς ᾄσμασιν· ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε βλαστοῦ· ἀμαράντου κλῆμα:

Χαῖρε καρποῦ· ἀκηράτου κτῆμα:

Χαῖρε γεωργὸν· γεωργοῦσα φιλάνθρωπον:

Χαῖρε φυτουργὸν· τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα:

Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα· εὐφορίαν οἰκτιρμῶν:

Χαῖ-

agnovit ſalutationem, gaviſus eſt; & ſaltibus, ceù cantibus clamavit ad Dei matrem:

Ave germinis immarceſcibilis palmes:

Ave fructus incorrupti poſſeſſio:

Ave, quæ benignum colis humani generis agricolam:

Ave, quæ vitæ noſtræ ſatorem gignis:

Ave terra, quæ germinas miſerationum fęcunditatem:

Χαῖρε τράπεζα βαστάζου-
σα· εὐθηνίαν ἱλασμῶν:

Χαῖρε ὅτι λειμῶνα· τῆς τρυ-
φῆς ἀναθάλλεις:

Χαῖρε ὅτι λιμένα· τῶν ψυ-
χῶν ἑτοιμάζεις:

Χαῖρε δεκτὸν· πρεσβείας θυ-
μίαμα:

Χαῖρε παντὸς· τοῦ κόσμου ἐ-
ξίλασμα:

Χαῖρε Θεοῦ· πρὸς θνητοὺς
εὐδοκία:

Χαῖρε θνητῶν· πρὸς Θεὸν
παῤῥησία:

Χαῖ-

Ave menſa, quæ geſtas affluentiam propitiationum:

Ave, quoniam pratum deliciarum ut regerminet, efficis:

Ave, quoniam portum animarum præparas:

Ave acceptum orationis thymiama:

Ave totius Orbis propitiatio:

Ave Dei benevolentia erga mortales:

Ave mortalium ad Deum fiducia:

Ave

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λο-
γισμῶν ἀμφιβόλων· ὁ σώ-
φρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη·
πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν·
καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν ἄ-
μεμπτε· μαθὼν δέ σου
τὴν σύλληψιν· ἐκ πνεύμα-
τος ἁγίου ἔφη: Ἀλλη-
λούϊα:

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες· τῶν
ἀγγέλων ὑμνούντων· τὴν ἔν-
σαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ
δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα·
θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄ-
μω-

Ave Sponſa Innupta: Intus habens ancipitum cogitationum tumultum, turbatus eſt caſtus Joſeph in te nuptiarum expertem reſpiciens, & furtinubam ſuſpicans, ò Innocens; at verò edoctus tuam de Spiritu Sancto conceptionem, dixit; Alleluja.

Audierunt paſtores Angelos collaudantes Chriſti præſentiam in carne, atque ubi velut ad Paſtorem cucurrerunt,

μωμον · ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας · βοσκηθέντα τὸν ὑμνοῦντες εἶπον :

Χαῖρε ἀμνοῦ · καὶ ποιμένος μήτηρ :

Χαῖρε αὐλὴ · λογικῶν προβάτων :

Χαῖρε ἀοράτων · ἐχθρῶν ἀμυντήριον :

Χαῖρε παραδείσου · θυρῶν ἀνοικτήριον :

Χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια · συναγάλλονται τῇ γῇ :

Χαῖ-

runt, hunc tamquam agnum intuentur immaculatum, enutritum in ſinu Mariȩ, quam hymnis celebrantes; dixerunt:

Ave Agni & Paſtoris mater:

Ave ovium rationalium ovile:

Ave inviſibilium hoſtium propulſatio:

Ave januarum Paradiſi reſeratio:

Ave, quoniam cœleſtia lætantur cum terra:

Ave

Χαῖρε ὅτι τὰ ἐπίγεια · συγχορεύει οὐρανοῖς:

Χαῖρε τῶν ἀποστόλων · τὸ ἀσίγητον στόμα:

Χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων · τὸ ἀνίκητον θάρσος:

Χαῖρε στεῤῥὸν · τῆς πίστεως ἔρεισμα:

Χαῖρε λαμπρὸν · τῆς χάριτος γνώρισμα:

Χαῖρε δι' ἧς · ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης:

Χαῖρε δι' ἧς · ἐνεδύθημεν δόξαν:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Θεο-

Ave, quoniam terrestria exultant cum Cœlis:

Ave Apoſtolorum os diſertiſſimum:

Ave Martyrum fortitudo invincibilis:

Ave firmum fidei fulcimentum:

Ave præclarum gratiæ documentum:

Ave per quam ſpoliatus eſt infernus:

Ave per quam induti ſumus gloria:

Ave Sponſa Innupta.

Stel-

Θεοδρόμον ἀστέρα· θεωρήσαντες Μάγοι· τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν· δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον· ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες: Ἀλληλούϊα:

Ἴδον παῖδες χαλδαίων· ἐν χερσὶ τῆς παρθένου· τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν· εἰ

καὶ

Stellam, quæ ſuo curſu Deum portendebat; Magi conſpicati, hujus ſplendorem ſecuti ſunt; eâque veluti lucernâ præhensâ potentem exquirebant Regem; atque illum, quem aſſequi nemo poterat aſſecuti, gaviſi ſunt, ad ipſum clamantes: Alleluja:

Viderunt Chaldæi in manibus Virginis eum, qui manu formavit homines, eumque Domi-

καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν ἔσπευσαν· τοῖς δώροις θεραπεῦσαι· καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ:

Χαῖρε ἀστέρος· ἀδύτου μήτηρ:

Χαῖρε αὐγὴ· μυστικῆς ἡμέρας:

Χαῖρε τῆς ἀπάτης· τὴν κάμινον σβέσασα.

Χαῖρε τῆς Τριάδος· τοὺς μύστας φωτίζουσα:

Χαῖρε τύραννον ἀπάνθρωπον.

num esse intelligentes, licet servi formam accepisset, studuerunt muneribus colere, & Benedictę (Virgini) clamare:

Ave stellæ inocciduæ mater:

Ave splendor mystici diei:

Ave, quæ deceptionis fornacem extinxisti:

Ave, quæ Trinitatis arcana addiscentes illuminas:

Ave, quæ inhuma-

num

τον. ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς:

Χαῖρε Κύριον φιλάνθρωπον. ἐπιδείξασα· Χριστόν:

Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου· λυτρουμένη θρησκείας:

Χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου· ῥυομένη τῶν ἔργων:

Χαῖρε πυρὸς· προσκύνησιν παύσασα:

Χαῖρε φλογὸς· παθῶν ἀπαλλάττουσα:

Χαῖρε πιστῶν· ὁδηγὲ σωφροσύνης:

Χαῖ-

num tyrannum è principatu ejecisti:

Ave, quæ Christum ostendisti Dominum clementem:

Ave, quæ à barbara redimis superstitione:

Ave, quæ ab operum cœno eximis:

Ave, quæ cessare fecisti ignis adorationem:

Ave, quæ à flamma passionum eruis:

Ave fidelium temperantiæ gubernatrix:

Χαῖρε πασῶν · γενεῶν εὐφροσύνη:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Κήρυκες θεοφόροι · γεγονότες οἱ Μάγοι · ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα · ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν · ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη μὴ εἰδότα ψάλλειν: Ἀλληλούϊα:

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ · φωτισμὸν ἀληθείας · ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος · τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης Σωτὴρ ·

μὴ

Ave omnium generationum lætitia:

Ave Sponsa Innupta:

Deiferi præcones effecti Magi, reversi sunt Babylonem; tuoque oraculo obsequuti te Christum annuntiarunt universis, relicto Herode utpote deliro; qui nesciit psallere: Alleluja.

Quum in Ægypto veritatis splendorem luxisses, mendacii tenebras expulsisti, hujus namque idola, ò Salva-

μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες· ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε ἀνόρθωσις· τῶν ἀνθρώπων:

Χαῖρε κατάπτωσις· τῶν δαιμόνων:

Χαῖρε τῆς ἀπάτης· τὴν πλάνην πατήσασα:

Χαῖρε τῶν εἰδώλων· τὸν δόλον ἐλέγξασα:

Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα· Φαραὼ τὸν νοητόν:

Χαι-

tor, quæ virtutem tuam non ſuſtinebant ceciderunt: qui autem ab his fuerant liberati, ad Dei Genitricem clamabant:

Ave hominum erectio:

Ave Dæmonum ruina:

Ave, quæ fraudis errorem conculcaſti:

Ave, quæ idolorum redarguiſti fallaciam.

Ave mare, quod intellectualem Pharaonem demerſiſti:

Χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα· τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν:

Χαῖρε πύρινε στύλε· ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει:

Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου· πλατυτέρα νεφέλης:

Χαῖρε τροφὴ· τοῦ μάννα διάδοχε:

Χαῖρε τρυφῆς· ἁγίας διάκονε:

Χαῖρε ἡ γῆ· τῆς ἐπαγγελίας:

Χαῖρε ἐξ ἧς· ῥέει μέλι καὶ γάλα:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

μέλ-

Ave petra, quæ ſitientes vitam potaſli:

Ave ignea columna, quæ in tenebris degentes dirigis:

Ave mundi umbraculum extenſius nube:

Ave eſca mannæ ſuccedan ea:

Ave deliciarum ſanctarum miniſtra:

Ave terra promiſſionis:

Ave ex qua fluit mel, & lac:

Ave Sponſa Innupta.

Μέλλοντος Συμεῶνος· τοῦ παρόντος αἰῶνος· μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος· ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ· ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη σου· τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων. Ἀλληλούϊα:

Νέαν ἔδειξε κτίσιν· ἐμφανίσας ὁ Κτίστης· ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς· καὶ φυλάξας ταύτην ὥσπερ ἦν ἄφθορον· ἵνα· τὸ θαῦμα βλέπον-

Transſmigraturo Simeoni è præſenti fallaci ſæculo, ei ut infans traditus fuiſti; ſed agnitus es ab hoc etiam perfectus Deus: quapropter admiratus eſt ineffabilem tuam ſapientiam, exclamans, Alleluja.

Novam effecit Creaturam nobis ab ipſo conditis manifeſtatus Creator, quum ex alvo intacta natus eſſet, eamque ſicuti erat, ſervaſſet incorruptam; ut nos, qui

ποντες ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες:

Χαῖρε τὸ ἄνθος· τῆς ἀφθαρσίας:

Χαῖρε τὸ στέφος· τῆς ἐγκρατείας:

Χαῖρε τῆς ἀναστάσεως· τύπον ἐκλάμπουσα:

Χαῖρε τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα:

Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον· ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί:

Χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον.

miraculum intuemur, laudemus ipſam clamantes:

Ave flos incorruptibilitatis:

Ave corona continentiæ:

Ave, quæ reſurrectionis figuram relucere facis:

Ave quæ Angelorum vitam repræſentas:

Ave arbor ſplendido fructu dives, quo fideles nutriuntur:

Ave lignum, cujus

λον · ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί :

Χαῖρε κυοφοροῦσα · ὁδηγὸν πλανωμένοις :

Χαῖρε ἀπογεννῶσα · Λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις :

Χαῖρε Κριτοῦ · δικαίου δυσώπησις :

Χαῖρε πολλῶν · πταιόντων συγχώρησις :

Χαῖρε στολὴ · τῶν γυμνῶν παῤῥησίας :

Χαῖρε στοργὴ · πάντα πόθον νικῶσα :

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξέ-

gratâ foliorum umbrâ
proteguntur multi:
Ave, quæ in utero ge-
ſtas ducem errantibus:
Ave, quæ gignis Re-
demptorem captivis:
Ave, juſti Judicis exo-
ratio:
Ave multorum pec-
cantium indulgentia:
Ave ſtola eorum, qui
fiducia nudi ſunt:
Ave amor omne deſi-
derium ſuperans:
Ave Sponſa Innupta:

Pe-

Ξένον τόκον ἰδόντες· ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου· τὸν νοῦν εἰς οὐρανοὺς μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς· ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος· βουλόμενος ἑλκύσαι· πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας: Ἀλληλούϊα:

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω· καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως· ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ· οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ παρθέ-

Peregrinum partum ſpectantes, à mundo peregrinemur mentem in Cœlum transferendo : ob id ſiquidem excelſus Deus humilis homo in terra apparuit, volens in altum trahere, qui ad ipſum clamant, Alleluja.

Totum erat in inferioribus , & à ſuperis omninò non aberat incircumſcriptum Verbum; deſcenſio enim divina, non verò tranſmigratio localis facta eſt ; par-

θένου· θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα:

Χαῖρε Θεοῦ· ἀχωρήτου χώρα:

Χαῖρε σεπτοῦ· μυστηρίου θύρα:

Χαῖρε τῶν ἀπίστων· ἀμφίβολον ἄκουσμα:

Χαῖρε τῶν πιστῶν· ἀναμφίβολον καύχημα:

Χαῖρε ὄχημα πανάγιον· τοῦ ἐπὶ τῶν χερουβίμ:

Χαῖρε οἴκημα πανάριστον·

partuſque ex Virgine divino Numine affla-ta; quæ hæc audit:

Ave incomprehenſi-bilis Dei conceptacu-lum:

Ave myſterii veneran-di janua:

Ave infidelium dubia auditio:

Ave fidelium indubia gloriatio:

Ave currus Sanctiſſi-mus ejus, qui ſuper Che-rubim ſedet:

Ave domicilium præ-

ſtan-

τοῦ ἐπὶ τῶν σεραφίμ:

Χαῖρε ἡ τἀναντία· εἰς ταὐτὸ ἀγαγοῦσα:

Χαῖρε ἡ παρθενίαν· καὶ λοχείαν ζευγνῦσα:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· ἐλύθη παράβασις:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· ἠνοίχθη παράδεισος:

Χαῖρε ἡ κλεὶς· τῆς Χριστοῦ βασιλείας:

Χαῖρε ἐλπὶς· ἀγαθῶν αἰωνίων:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

ſtantiſſimum ejus qui ſuper Seraphim manet:

Ave, quæ contraria in idipſum conciliaſti:

Ave, quæ virginitatem & partum conjunxiſti:

Ave, per quam diluta eſt prævaricatio:

Ave, per quam apertus eſt Paradiſus:

Ave clavis regni Chriſti:

Ave ſpes æternorum bonorum:

Ave Sponſa Innupta:

Uni-

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων·
κατεπλάγη τὸ μέγα· τῆς
σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον·
τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν·
ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄν-
θρωπον· ἡμῖν μὲν συν-
διάγοντα· ἀκούοντα δὲ πα-
ρὰ πάντων οὕτως· Ἀλλη-
λούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους·
ὡς ἰχθύας ἀφώνους· ὁρῶμεν ἐ-
πὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ
λέγειν τὸ πῶς· καὶ παρθένος
μέ-

Universa Angelorum natura magnum tuę incarnationis opus demirata est, etenim inaccessibilem, qua Deus es inspiciebat hominem omnibus accessibilem, nobiscum quidem conversatum, atque à cunctis audientem hoc modo, Alleluja.

Rhetores eloquentissimos tamquam mutos pisces intuemur de te, ò Dei Genitrix; non enim satis sunt explicare, quo-

μῆνεις· καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες πιστῶς βοῶμεν:

Χαῖρε σοφίας· Θεοῦ δοχεῖον·

Χαῖρε προνοίας· αὐτοῦ ταμεῖον:

Χαῖρε φιλοσόφους· ἀσόφους δεικνύουσα:

Χαῖρε τεχνολόγους· ἀλόγους ἐλέγχουσα:

Χαῖρε ὅτι ἐμωράνθησαν· οἱ δεινοὶ συζητηταί:

Χαῖ-

quomodo & Virgo permanes, & parere potueris; nos autem mysterium suspicientes, fideliter clamamus:

Ave Sapientiæ Dei receptaculum:

Ave ejus providentia promptuarium:

Ave, quæ philosophos ostendis insipientes:

Ave, quæ eloquentiæ magistros eloquentia destitutos redarguis:

Ave, quoniam callidi perscrutatores desipuere:

Χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν· οἱ τῶν μύθων ποιηταί:

Χαῖρε τῶν ἀθηναίων· τὰς πλοκὰς διασπῶσα:

Χαῖρε τῶν ἁλιέων· τὰς σαγήνας πληροῦσα:

Χαῖρε βυθοῦ· ἀγνοίας ἐξέλκουσα:

Χαῖρε πολλοὺς· ἐν γνώσει φωτίζουσα:

Χαῖρε ὁλκὰς· τῶν θελόντων σωθῆναι:

Χαῖρε λιμὴν· τῶν τοῦ βίου πλωτήρων:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Σο-

Ave, quoniam emarcuerunt ſabularum auctores:

Ave, quæ Athenienſium ambages diſſolvis:

Ave, quæ piſcatorum reples ſagenas:

Ave, quæ a profundo ignorantiæ extrahis:

Ave, quæ multos in ſcientia illuminas:

Ave navis eorum, qui ſalutem exoptant:

Ave portus in hac vita navigantium:

Ave Sponſa Innupta:

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον· ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ· πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός· δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον· καλέσας ὡς Θεὸς ἀκούει. Ἀλληλούϊα:

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων· Θεοτόκε παρθένε· καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς ἄχραντε· οἰκή-

Mundum ſalvare volens univerſorum moderator, in hunc ultro venit; & cum eſſet paſtor tamquam Deus; propter nos ad noſtri ſimilitudinem apparuit homo, eaque ſimilitudine accepta cum ſimile ad ſe vocaverit; ut Deus audit, Alleluja:

Murus es Virginum, omniumque, qui ad te confugiunt, ò Virgo Dei Genitrix; Factor enim Cœli & terræ in tuo u-

κήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου· καὶ πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας:

Χαῖρε ἡ στήλη· τῆς παρθενίας:

Χαῖρε ἡ πύλη· τῆς σωτηρίας:

Χαῖρε ἀρχηγὲ· νοητῆς ἀναπλάσεως:

Χαῖρε χορηγὲ· θεϊκῆς ἀγαθότητος:

Χαῖρε σὺ γὰρ ἀνεγέννησας· τοὺς συληθέντας αἰσχρῶς:

Χαῖρε σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συλληφθέντας τὸν νοῦν:

Χαῖ-

tero commoratus, te ò Immaculata, ornavit, docuitque omnes Te ſalutare:

Ave columna Virginitatis:

Ave ſalutis janua:

Ave auctrix ſpiritualis reformationis:

Ave divinæ bonitatis miniſtra:

Ave, Tu enim turpiter conceptos regeneraſti:

Ave, Tu ſiquidem mente captos ad mentem revocaſti:

Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα· τῶν φρενῶν καταργοῦσα:

Χαῖρε ἡ τὸν σπορέα· τῆς ἁγνείας τεκοῦσα:

Χαῖρε παστὰς· ἀσπόρου νυμφεύσεως:

Χαῖρε πιστοὺς: Κυρίῳ ἁρμόζουσα:

Χαῖρε καλὴ· κουροτρόφε παρθένων:

Χαῖρε ψυχῶν· νυμφοστόλε ἁγίων:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται· συνεκτείνεσθαι σπεύδων· τῷ πλή-

Ave, quæ mentium corruptorem irritum reddis:

Ave, quæ puritatis ſatorem peperiſti:

Ave thalamus incontaminati connubii:

Ave, quæ fideles Domino aptas:

Ave ſpecioſa Virgo virginum nutrix:

Ave Sanctarum Animarum pronuba:

Ave Sponſa Innupta:

Hymnus omnis vincitur, qui multarum

πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρ-
μῶν σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ
ψάμμῳ ᾠδὰς ἰὰν· προσφέ-
ρωμέν σοι βασιλεῦ ἅγιε· οὐ-
δὲν τελοῦμεν ἄξιον· ὧν δέ-
δωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν·
Ἀλληλούϊα:

Φωτοδόχον λαμπάδα·
τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν· ὁ-
ρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθέ-
νον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτου-
σα φῶς· ὁδηγεῖ πρὸς γνῶ-
σιν θεϊκὴν ἅπαντας· αὐγῇ τὸν
νοῦν

tuarum miserationum magnitudinem assequi contendat: quamvis enim Tibi paria arenæ cantica offeramus, Rex sancte, nihil dignum iis peragimus, quæ largitus es nobis ad te clamantibus, Alleluja.

Luculentam lampadem, quæ degentibus in tenebris resplenduit, intuemur sanctam Virginem; immateriale quippe lumen accendens, omnes ad divinam cogni-

νοῦν φωτίζουσα· κραυγῇ δὲ τιμώμενη ταῦτα:

Χαῖρε ἀκτὶς· νοητοῦ ἡλίου.

Χαῖρε βολὶς· τοῦ ἀδύτου φέγγους:

Χαῖρε ἀστραπὴ· τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα:

Χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα:

Χαῖρε ὅτι τὸ πολύφωτον· ἀνατέλλεις φωτισμόν:

Χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον·

tionem deducit, ſplendore mentem illuminans, ac noſtro clamore per hæc honorata:

Ave radius Solis intellectualis:

Ave jubar inocciduæ lucis:

Ave fulgor animas illuſtrans:

Ave quæ tamquam tonitrus hoſtes conſternas:

Ave, quoniam lucidiſſimum emittis ſplendorem:

Ave, quoniam effun-

τον· ἀναβλύζεις ποταμόν:

Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας· ζω-
γραφοῦσα τὸν τύπον:

Χαῖρε τῆς ἁμαρτίας· ἀναιροῦ-
σα τὸν ῥύπον:

Χαῖρε λουτὴρ· ἐκπλύνων συ-
νείδησιν:

Χαῖρε κρατὴρ· κιρνῶν ἀ-
γαλλίασιν:

Χαῖρε ὀσμὴ· τῆς Χριστοῦ εὐω-
δίας:

Χαῖρε ζωὴ· μυστικῆς εὐω-
χίας:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Χάριν δοῦναι θελήσας·

ὀφλη-

dis flumen multifluum:
Ave, quæ piſcinæ imaginem exprimis:
Ave, quæ ſordem tollis peccati:
Ave labrum conſcientiam abluens:
Ave crater miſcens exultationem:
Ave fragrantia boni odoris Chriſti:
Ave vita myſtici convivii.
Ave Sponſa Innupta:
Quum decreviſſet, qui omnium hominum de-
bita

ὀφλημάτων ἀρχαίων· ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων· ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ· πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον· ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως. Ἀλληλούϊα:

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον· ἀνυμνοῦμέν σε πάντες· ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος· ἡγίασεν ἐδόξασεν· ἐ-

δι-

bita ſolvit, gratiam antiquorum facere debitorum, per ſemetipſum adfuit iis, qui ab ejus gratia aberant; ſciſſoque chirographo, a cunctis ita audit, Alleluja.

Omnes, qui tuum canimus partum, Te ceù animatum Templum, laudamus, ò Dei Genitrix: cum enim in tuo ventre habitaſſet, qui omnia manu continet Dominus; ſanctificavit, glorificavit, docuitque

cun-

δίδαξε βοᾷν σοι πάντας:

Χαῖρε σκηνὴ · τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου:

Χαῖρε ἁγία · ἁγίων μείζων:

Χαῖρε κιβωτὲ · χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι:

Χαῖρε θησαυρὲ · τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε:

Χαῖρε τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν:

Χαῖρε καύχημα σεβάσμιον. ἱερέων εὐλαβῶν:

Χαῖρε τῆς ἐκκλησίας · ὁ ἀσάλευτος πύργος:

Χαῖ-

cunctos ad Te clamare:

Ave tabernaculum Dei, & Verbi:

Ave ſancta ſanctis major:

Ave arca Spiritu deaurata:

Ave, quæ es inexhauſtus vitæ theſaurus:

Ave pretioſum piorum Regum diadema:

Ave Religioſorum Sacerdotum auguſta gloriatio:

Ave inconcuſſa turris Eccleſiæ:

Χαῖρε τῆς βασιλείας· τὸ ἀπόρ-
θητον τεῖχος:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· ἐγείρονται
τρόπαια:

Χαῖρε δι᾽ ἧς· ἐχθροὶ κατα-
πίπτουσι:

Χαῖρε χρωτὸς· τοῦ ἐμοῦ θε-
ραπεία:

Χαῖρε ψυχῆς· τῆς ἐμῆς σω-
τηρία:

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε:

Ὦ πανύμνητε Μῆτερ· ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων· ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον· δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν· ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι· κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας. Ἀλληλούϊα:

ΤΕ΄ΛΟΣ.

Ave Regni murus inexpugnabilis :

Ave, per quam excita ntur tropæa :

Ave, per quam hoſtes concidunt :

Ave corporis mei medela :

Ave animæ meæ ſalus:

Ave Sponſa Innupta :

O cunctis laudibus honoranda Mater, quæ Sanctorum omnium Sanctiſſimum Verbum peperiſti, præſenti ſuſcepta oblatione, ab omni calamitate cunctos ſerva, atque à ſuturo redime ſupplicio ad Te clamantes, Alleluja.

CEN-

CENSURA.

JUssus a Reverendissimo P. M. S. Palatii F. Nicolao Rodulphio, legi *Acathistum Hymnum Græcorum in Sanctissimam Dei Genitricis Mariæ Annunciationem* latinum factum a Josepho Schirò Archiepiscopo Dyrrhachino. In eo autem nihil reperi, quod Religionis Christianæ Decretis, bonisque moribus adversetur. Quare censeo dari facultatem posse, ut edatur.

Dabam In Æde Minerv. Kalendis Februarii 1746.

F. Thomas Maria Mamachius O.P.

A L-

ALLA SANTITA'

Di Nostro Signore

PP. BENEDETTO XIV.

Beatissimo Padre.

GIuſeppe Schirò Arciveſcovo di Durazzo proſtrato à ſuoi ſantiſſimi piedi umilmente eſpone, come tutti i Profeſſori del Rito greco, e che ſono uniti alla Santa Chieſa Romana, anno il pio lodevole uſo di recitare così in publico nelle Loro Chieſe in varii giorni dell' anno, come in privato per particolar divozione l'Inno antichiſſimo, e ben noto, à tutti li eruditi, detto in Idioma greco *Achatiſto*, il qua-

quale contiene le lodi della B.V. quando fu annunziata dall' Archangelo Gabriele; Il medesimo costume di recitarlo in privato, anno ancora moltissimi Cattolici di Rito latino, e specialmente quelli dello stato Veneto. Detto Inno è stato più volte stampato in Roma nel suo proprio Idioma greco, e ritrovasi parimente tradotto, e stampato colle previe Canoniche approvazioni in varii altri linguaggi, come latino, Ruteno, Arabico &c. Per tanto l' Oratore anche à nome di tutti i sopradetti Divoti supplica umilmente la S.V., acciò si degni di arrichire detto Inno con delle grazie Spirituali, compiacendosi di benignamente concedere à quelli, che lo

lo recitano da ſe in privato in qualſiſia de ſovracennati Idiomi, ò che aſſiſtano con divozione quando ſi recita in publico, cinquanta giorni d' Indulgenza per ogni volta à ciaſcheduno, e di più, che i medeſimi colle previe ſolite diſpoſizioni poſſano guadagnare l' Indulgenza Plenaria nel giorno della Feſta della Santiſſima Nunziata, e ciò per animare, ed accreſcere maggiormente la pietà, e la divozione de medeſimi fedeli. Che della grazia &c.

A Monſignor Antonelli,
che ne parli.

EX audientia Sanctiſſimi die 4. *Maii* 1746. *Sanctitas ſua benigne annuit juxta petita concedendo*

dendo omnibus & singulis Christifidelibus hymnum, qui dicitur ἀκάθιστος, quacumque lingua & sermone devotè recitantibus indulgentiam quinquaginta dierum de injunctis seu aliàs per eos debitis pœnitentiis; & insuper plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam iis, qui in Festo Annunciationis B. Mariæ Virginis verè pœnitentes & confessi ac sacra communione refecti Ecclesiam aliquam visitaverint, ibique pias ad Deum preces effuderint pro schismaticorum unione & Hereticorum conversione, & Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ exaltatione.

N. Antonelli S. Congregationis Consistor. Secretarius.